

Allerheiligen 2020

Beste mensen,

Deze week verdiepte ik me in het leven van enkele grote heiligen.
In het bijzonder: de heiligen die hier in onze kerk staan.
En wat mij daarin vooral opvalt: vaak - om niet te zeggen meestal -
zijn die grote heiligen, heel gewone mensen, rijk of niet rijk.

Het eigene aan deze heiligen is vooral dat ze hun leven in dienst stelden van God,
soms na een bekering zoals bij Sint-Hubertus,
of soms kozen ze daar al van jongs af aan voor.
Ik moet zeggen: bij de Heilige Godelieve is dat wat twijfelachtiger.

Wie zijn dus die heiligen, die grote namen die de eeuwen door worden vereerd en
aanbeden?

Wat kenmerkt hen, of liever: waarom worden zij heilig genoemd?

Wie is die grote gemeenschap van heiligen?

En vieren we dan alleen die grote gekende namen?

Voor mij, beste mensen,
gaat het niet alleen om die grote heiligen vandaag.

Want heilig zijn zij voor mij, die mij de weg tonen naar God,
die wegwijzer zijn dus.

En zo kom ik vandaag al vele heilige mensen tegen.

En mocht ik mensen van heel dichtbij kennen die een stukje heilig voor mij zijn.

En hoop ik, geloof ik en vertrouw ik er ook op dat er nog vele heilige mensen
bijkomen.

Want heilig zijn wij als wij als broers en zussen leven,
zoals Paus Franciscus in zijn brief zegt: Fratelli Tutti.

En daarmee zeg ik niet dat wij zomaar heilig zijn,
maar wel dat wij allen uitgenodigd worden om het te worden.

Wij worden uitgenodigd om wegwijzer te zijn naar een leven in volheid, zoals we
gewild en geschapen zijn.

Een wegwijzer zijn we of kunnen we zijn als we ons richten naar de zaligsprekingen
van daarjuist:

- als we nederig zijn en onszelf niet te hoog achten.
- als we met de armen willen delen
- als we pijn voelen om het leed van anderen, zachtmoedig zijn,
- als we opkomen voor gerechtigheid
- als we een warm hart hebt voor de kleinsten en de zwaksten,

- als we vrede zaaien en troost brengen
- als we zuiver zijn van hart en van gedachten,
- als we zonder schaamte uitkomen voor wat Jezus ons heeft voorgeleefd en voorgedaan.

Dan zijn wij een afstraling van Gods liefde,
dan valt het licht van God in de anderen binnen,

Is dat niet heilig zijn?

En daarbij dan onze overledenen gedenken
die ook voor ons een beetje heilig zijn.
Aan het verhaal van hun leven, de vele goede, soms gewone dagelijkse dingen
die zij gedaan hebben.

Geen grote verhalen, geen bekende namen,
maar evenzeer wegwijzers naar God.
Hen die we vandaag en morgen en vele andere dagen eren,
gedenken en danken,
die we bezoeken op het kerkhof
of bij wie we kaarsen branden
en met wie we verbonden blijven zijn,
samen met de vele gekende namen.

Hen eren en vieren al is moeilijker deze dagen,
wanneer we niet meer in onze kerken te kunnen samenkomen.
Maar misschien is voor ons Christenen die verbinding toch aanwezig
in het vertrouwen en het gebed
want dat is zoals Toon Hermans schrijft is misschien wel één van de belangrijkste
dingen die mensen samenbrengt, ons verenigen in gebed
en zo ons ook verbonden weten met onze dierbare overledenen.

In die zin wens ik u - toch ook vandaag -
een Zalige Hoogdag!